

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **B. V.**, zast. Mgr. Martinem Hájkem, advokátem, se sídlem Revoluční 1003/3, Praha 1, proti žalovanému: **Obvodní báňský úřad v Kladně**, se sídlem Kozí 4, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Miroslava Šafránková, MBA, se sídlem Bellušova 1846, Praha 5, správce konkursní podstaty KAVEX-GRANIT HOLDING a. s., IČ: 25183435, se sídlem Lobežská 41, Plzeň, zast. JUDr. Hanou Kapitánovou, advokátkou, se sídlem sady 5. května 36, Plzeň, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2014, č. j. 10 A 116/2011 – 35,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se v žalobě podané u Městského soudu v Praze domáhal vyslovení nicotnosti Potvrzení žalovaného ze dne 2. 5. 2011, č. j. 11767/2011/02/002 a č. j. 11767/2011/02/001, kterými na základě pravomocného rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 18. 2. 2010, č. j. 22 Cm 71/2003-382, ve znění pravomocného rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 2. 2011, č. j. 15 Cmo 129/2010-512, žalovaný potvrdil, že určené dobývací prostory byly převedeny z organizace žalobce na organizaci úpadce (osobu zúčastněnou na řízení), tj. obchodní společnost KAVEX – GRANIT HOLDING a.s., jehož konkursní správkyní byla ustanovena Miroslava Šafránková, MBA.

[2] Městský soud žalobu odmítl usnesením ze dne 17. 12. 2014, č. j. 10 A 116/2011 – 35, neboť shledal, že soudní ochrana proti vydání, eventuálně nevydání předmětných potvrzení může být realizovaná pouze v řízení o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) a nikoliv žalobou proti rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s. Dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč k rukám jeho zástupkyně a osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[3] Proti tomuto usnesení městského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. b) a e) s. ř. s., v níž zejména namítal,

že potvrzení žalovaného je třeba považovat za rozhodnutí v materiálním smyslu, v řízení před jejich vydáním byla podstatným způsobem porušena ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a potvrzení jsou nicotná ve smyslu § 77 odst. 2 správního řádu. Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížností napadené usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Alternativně navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil kasační stížností napadené usnesení městského soudu a prohlásil potvrzení za nicotná.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 9. 2. 2015, č. j. 4 As 28/2015 – 16, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě sedmi dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost, který podle položky č. 19 Sazebníku soudních poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) činí 5.000 Kč. Zároveň stěžovatele poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, řízení zastaví [§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.]. Upozornil jej současně, že řízení nebude zastaveno, je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatník mohla vzniknout újma, a poplatník ve výše stanovené lhůtě sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek zaplatit. Stěžovatel byl dále poučen, že pokud má za to, že jsou u něj splněny předpoklady pro částečné či plné osvobození od soudních poplatků, může ve lhůtě pro zaplacení poplatku požádat o osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 s. ř. s.).

[5] Výše uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo prostřednictvím datové schránky doručeno zástupci stěžovatele dne 10. 2. 2015. Lhůta 7 dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet ve středu dne 11. 2. 2015 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a uplynula v úterý dne 17. 2. 2015. Stěžovatel však ve stanovené lhůtě (ani později až do dne vydání tohoto usnesení) soudní poplatek nezaplatil.

[6] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížností zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.*

[7] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.*

[8] Stěžovatel byl řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku a poučen o následcích, které nastoupí v případě nezaplacení. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[9] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. března 2015

JUDr. Jíří Palla
předseda senátu